

โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

A structural Equation Model of Success Factors in English Language
Development for Teachers and Educational Personnel based on the
Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)
of the Phichit Primary Educational Service Area Office 2

รัตติยา เหนืออำนาจ¹ ณัฐพงษ์ อิมหิรัญ² นวพล ชัยชนะ³ อลิสร่า คงปั่น⁴
และณัฐกานต์ ประจันบาน⁵

Rattiya Nua-amnat, Natthaphong Imhiran, Nawapol Chaichana, Alisara Kongpun and
Nattakan Prachanban

Received: May 01, 2025

Revised: May 07, 2025

Accepted: May 08, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair และคณะ จำนวน 400 คน จากครู และบุคลากรทางการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม Google Form ความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .67-1.00 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.979 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรม Mplus ผลการวิจัย พบว่า 1) โมเดลสมการโครงสร้าง ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย นโยบายและการบังคับบัญชา สภาพแวดล้อม และความสัมพันธ์และความร่วมมือ ตัวแปรแฝงภายใน คือ ปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ และตัวแปรแฝงภายใน และเป็นตัวแปรส่งผ่าน คือ ปัจจัยภูมิใจ ประกอบด้วย ความสำเร็จและการยอมรับ ความรับผิดชอบ และ

¹⁻⁵ มหาวิทยาลัยนเรศวร; Naresuan University

Corresponding author, e-mail: rattianu67@nu.ac.th

ความก้าวหน้าและการพัฒนา และ 2) ตรวจสอบโมเดลสมการโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่า p-value ของ χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = .1325$) ค่า CFI, TLI มีค่าเข้าใกล้ 1 (CFI = .998, TLI = .996) ค่า RMSEA, SRMR มีค่าเข้าใกล้ 0 (RMSEA = .031, SRMR = .012) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งหมดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ขณะที่ค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อปัจจัยความสำเร็จ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ .896 มีอิทธิพลทางตรงสูงที่สุด มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ .887 และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .236 ขณะที่ปัจจัยจิตใจ มีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ .263 มีค่าขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .263 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกทุกปัจจัย

คำสำคัญ: โมเดลสมการโครงสร้าง, ปัจจัยความสำเร็จ, การพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา, กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ

Abstract

This research article aimed to develop and validate a structural equation model of success factors in English language development for teachers and educational personnel based on the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) of the Phichit Primary Educational Service Area Office 2. This was the quantitative research, with a sample size of 400 teachers and educational personnel determined using the model developed by Hair et al. The data collection instrument was a Google Form questionnaire with content validity of .67-1.00 and reliability of 0.979. Statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, and structural equation modeling using Mplus software. The research findings revealed that 1) the structural equation model consisted of external latent variables, namely supporting factors including policy and supervision, environment, and relationships and cooperation; internal latent variables, namely success factors including knowledge, skills, and attributes; and internal latent variables and mediating variables, namely motivational factors including success and recognition, responsibility, and progress and development; and 2) the structural equation model was found to be consistent with the empirical data, as indicated by the p-value of χ^2 , which was not statistically significant ($p = .1325$). The CFI and TLI values were close to 1 (CFI = .998, TLI = .996), and the RMSEA and SRMR values were close to 0 (RMSEA = .031, SRMR = .012), meeting all criteria for empirical data consistency. Regarding the total influence on success factors, supporting factors had a total influence value of .896, with the highest direct influence (.887) and an indirect

influence (.236). Motivational factors had a total influence value of .263, a direct influence value of .263, and were statistically significant at the .01 level, showing a positive correlation across all factors.

Keywords: structural equation modeling, success factors,

English language development for teachers and educational personnel,
Common European Framework of Reference for Languages

บทนำ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาในประเทศไทยมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารทั่วโลกและมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาและการพัฒนาอาชีพของบุคลากรในระบบการศึกษา อย่างไรก็ตามความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการจึงเร่งปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับบริบทโลก (วิศยา เอกวิสัย, 2561) นอกจากนี้ งานวิจัยของนิพนธ์ ยอดศรี และคณะ (2566) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาครูด้านทักษะภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์สมรรถนะทางวิชาชีพของโรงเรียนในเครือข่ายอำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ครูจำนวนมากในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งการขาดการสนับสนุนจากองค์กรต้นสังกัดในด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของบุคลากรทางการศึกษา ทำให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงานของครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลที่ต้องมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ และการพัฒนาสื่อการสอนที่เป็นสากล ซึ่งครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ตามธรรมชาติของภาษาการปฏิสัมพันธ์ การเลียนแบบ และการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะครูที่มีความสามารถและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ จะเป็นต้นแบบที่ดีของผู้เรียนในการเรียนรู้และฝึกฝนครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ จะช่วยกระตุ้น สร้างแรงจูงใจ และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และการใช้ภาษาของผู้เรียน การพัฒนาครูให้มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนดตามกรอบอ้างอิง CEFR และมีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร (CLT) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2, 2565)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบ

ความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ตลอดจนใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โดยครูเป็นบุคคลสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้มีทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายพัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะทางภาษา เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้และนำไปพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ได้มีการส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการอบรมพัฒนาทางด้านภาษาทั้งในรูปแบบออนไลน์ (Online) และ Face to Face ตามความต้องการและความพร้อม และมีการสนับสนุนกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการ ตามโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR อย่างต่อเนื่องในหลายปีที่ผ่านมา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2, 2566, 2567) ทั้งนี้ในปีงบประมาณ 2567 ได้มีการประกาศผลการคัดเลือกผลงานที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) โครงการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 3 ระดับ คือ ระดับยอดเยี่ยม ระดับดีมาก และระดับดี จำนวนทั้งสิ้น 20 คน ตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2567 เพื่อเป็นต้นแบบและช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้การสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งเป็นทักษะจำเป็นของศตวรรษที่ 21 ให้บรรลุตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ

ดังนั้น งานวิจัยนี้จะมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผ่านการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จ โดยผลจากการวิจัยนี้จะช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถออกแบบนโยบายและมาตรการสนับสนุนที่เหมาะสม เพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการพัฒนาแนวทางการอบรม การเรียนการสอน และการประเมินทักษะภาษาอังกฤษตามมาตรฐานสากล เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของศตวรรษที่ 21 และสามารถส่งต่อองค์ความรู้ที่มีคุณภาพให้กับนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling Analysis: SEM)

1. *กรอบแนวคิดการวิจัย* ผู้วิจัยจัดทำกรอบแนวคิดตามที่ได้ทบทวนจากทฤษฎี 2 ปัจจัยของเฟรดเดอริก เฮอิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two Factor Theory) และวรรณกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 20 คน จากผู้ที่มีผลงานที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) โครงการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 3 ระดับ คือ ระดับยอดเยี่ยม ระดับดีมาก และระดับดี จำนวนทั้งสิ้น 20 คน ตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2567 และนำข้อมูลสำคัญที่ได้จากผู้ให้ข้อมูล (Quotation) จำแนกเป็นรายปัจจัย ดังนี้

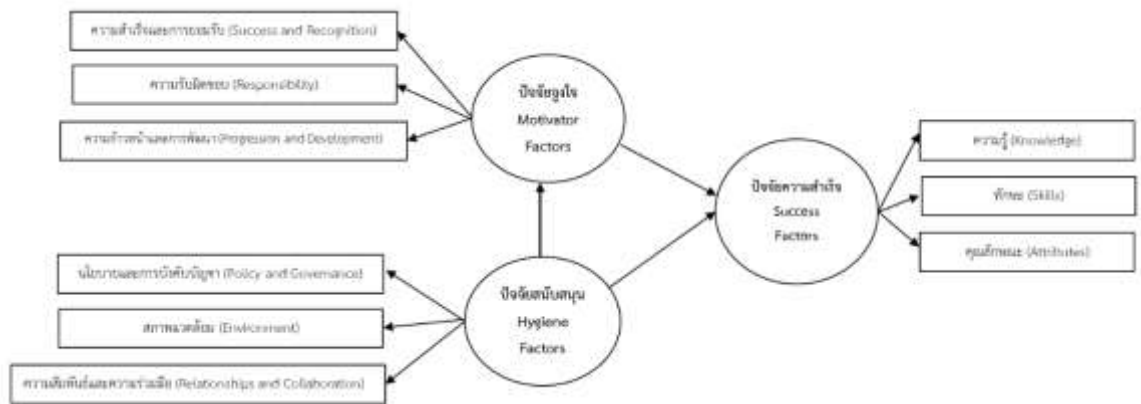
1) โมเดลการวัด (Measurement Model) ทำหน้าที่เป็นตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) ประกอบด้วย นโยบายและการบังคับบัญชา (Policy and Governance) สภาพแวดล้อม (Environment) และความสัมพันธ์และความร่วมมือ (Relationships and Collaboration)

2) โมเดลการวัด (Measurement Model) ทำหน้าที่เป็นตัวแปรแฝงภายใน คือ ปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes)

3) โมเดลการวัด (Measurement Model) ทำหน้าที่เป็นตัวแปรแฝงภายใน และเป็นตัวแปรส่งผ่าน คือ ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) ประกอบด้วย ความสำเร็จและการยอมรับ (Success and Recognition) ความรับผิดชอบ (Responsibility) และความก้าวหน้าและการพัฒนา (Progression and Development)

4) โมเดลโครงสร้าง (Structural Model) คือ ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) ปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) และปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors)

เมื่อสังเคราะห์ และนำเสนอได้ครบทุกโมเดลซึ่งสามารถแสดงดัชนี และตัวชี้วัดคุณลักษณะของตัวแปรแฝงได้อย่างครบถ้วน จึงนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 1,100 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยอาศัยแนวคิดของ Hair, J. F., et al. (2010) ที่ได้เสนอเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) โดยพิจารณาจากขนาดของโมเดล กำหนดสัดส่วนจำนวนเท่าของขนาดตัวอย่างต่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าเป็น 15 ตัวอย่าง ต่อ 1 พารามิเตอร์ ทั้งนี้ในโมเดลการวิจัยมีจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า จำนวน 23 ค่า ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีจำนวน 345 ตัวอย่าง เพื่อความแข็งแกร่งของข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 400 ฉบับ ซึ่งถือว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสมและเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling Analysis)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้ Google Form การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาเป็นข้อคำถามซึ่งเครื่องมือการวิจัยฉบับนี้ได้ค่า IOC 0.67-1.00 ทุกข้อ ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Ronna, C.T. & Laurie, C., 2003) และการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (α : Cronbach's Alpha Coefficient) โดยเครื่องมือการวิจัยได้ค่าของแบบสอบถาม 0.979 ถือได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจริงได้ (Cochran, W. G., 1977)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม Mplus

4.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบเงื่อนไขพื้นฐาน สำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modelling: SEM) โดยการทดสอบค่าความเบ้ และค่าความโด่ง

พบว่า ค่าความเบ้ อยู่ระหว่าง -0.714 ถึง .1.658 และค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง 0.28 ถึง -1.259 แสดงว่า การแจกแจงของข้อมูลอยู่ในเกณฑ์ปกติ พิจารณาจากค่า Skewness ควรอยู่ในช่วง ± 2 และค่า Kurtosis ควรอยู่ในช่วง ± 7 (Kline, R. B., 2016; Byrne, B. M., 2012)

4.2 การทดสอบภาวะที่ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากเกินไป (Multicollinearity) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกคู่ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง .546-.845 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.90 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้มีค่าไม่สูงมาก จะไม่เกิดปัญหา Multicollinearity (Hair, J. F., et al, 2010)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล (Model Fit Index) พิจารณาจากค่า p-value of Chi-square > 0.05, RMSEA และ RMR < .05, CFI และ TLI > .90 (JÖRESKOG, K. G. & SÖRBOM, D., 1993; Bollen, K. A., 1989; Fan, X. & Sivo, S., 2005)

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71 และเป็นเพศชาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57 ประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 และมีรายได้ระหว่าง 15,000-20,000 บาท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50

2. ผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของโมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของโมเดลสมการโครงสร้าง

ปัจจัย	ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors)			ปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors)		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors)	.896**	-	.896**	.651**	.236**	.887**
ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors)	-	-	-	.263**	-	.263**

$\chi^2 = 22.342$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.1325$, CFI = 0.998, TLI = 0.996, RMSEA = 0.031, SRMR = 0.012

จากตารางที่ 1 พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่า p-value ของ χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = .1325$) ค่า CFI, TLI มีค่า

เข้าใกล้ 1 (CFI = .998, TLI = .996) ค่า RMSEA, SRMR มีค่าเข้าใกล้ 0 (RMSEA = .031, SRMR = .012) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งหมด

เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) พบว่า ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) สูงที่สุด โดยมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ .896 รองลงมา คือ ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .263 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) พบว่า ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) มีอิทธิพลทางตรงสูงที่สุด มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ .887 รองลงมา คือ ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ .263 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก

อิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) พบว่า ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) มีค่าอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .236 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 พบว่า

ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลสมการโครงสร้าง

ตัวแปร	β	SE	t	R ²
ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors)				
นโยบายและการบังคับบัญชา (Policy and Governance)	.835	.017	47.964**	.697
สภาพแวดล้อม (Environment)	.866	.015	55.863**	.749
ความสัมพันธ์และความร่วมมือ (Relationships and Collaboration)	.891	.013	67.543**	.794
ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors)				
ความสำเร็จและการยอมรับ (Success and Recognition)	.888	.017	53.214**	.788
ความรับผิดชอบ (Responsibility)	.778	.024	32.895**	.605
ความก้าวหน้าและการพัฒนา (Progression and Development)	.778	.024	32.567**	.605
ปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors)				
ความรู้ (Knowledge)	.919	.010	88.196**	.845
ทักษะ (Skills)	.915	.011	84.210**	.837
คุณลักษณะ (Attributes)	.866	.014	60.119**	.750
ดัชนีวัดความสอดคล้อง	$\chi^2 = 22.342$, df = 16, p-value = 0.1325, CFI = 0.998, TLI = 0.996, RMSEA = 0.031, SRMR = 0.012			

จากตารางที่ 2 พบว่า การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดมีค่าระหว่าง .835-.891 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวชี้วัด นอกจากนี้ตัวชี้วัดทั้งหมดร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 69.7-79.4 แสดงว่า ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) มีความตรงเชิงโครงสร้าง และตัวชี้วัดทั้งหมดเป็นตัวชี้วัดของโมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดมีค่าระหว่าง .778-.888 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวชี้วัด นอกจากนี้ตัวชี้วัดทั้งหมดร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.5-78.8 แสดงว่า ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) มีความตรงเชิงโครงสร้าง และตัวชี้วัดทั้งหมดเป็นตัวชี้วัดของโมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดมีค่าระหว่าง .866-.919 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวชี้วัด นอกจากนี้ตัวชี้วัดทั้งหมดร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 75.0-84.5 แสดงว่าปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) มีความตรงเชิงโครงสร้าง และตัวชี้วัดทั้งหมดเป็นตัวชี้วัดของโมเดลสมการโครงสร้าง

ดังนั้นจึงกล่าวสรุปได้ว่า โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ประกอบด้วย 1) โมเดลการวัด ทำหน้าที่เป็นตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย นโยบายและการบังคับบัญชา สภาพแวดล้อม และความสัมพันธ์และความร่วมมือ 2) โมเดลการวัด ทำหน้าที่เป็นตัวแปรแฝงภายใน คือ ปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ 3) โมเดลการวัด ทำหน้าที่เป็นตัวแปรแฝงภายใน และเป็นตัวแปรส่งผ่าน คือ ปัจจัยจูงใจ ประกอบด้วย ความสำเร็จและการยอมรับ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าและการพัฒนา และ 4) โมเดลโครงสร้าง คือ ปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยความสำเร็จ และปัจจัยจูงใจ สอดคล้องกับทฤษฎี 2 ปัจจัยของ Herzberg, F. (1959) ได้เสนอไว้ว่า บุคลากรในองค์กรการทำงานมีประสิทธิภาพสูงนั้น มีแรงจูงใจที่จะช่วยเสริมแรงในการทำงานให้สูงขึ้น ประกอบด้วย 1) ปัจจัยจูงใจ (Motivation) หรือปัจจัยภายในที่เป็นตัวกระตุ้นให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน และ 2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) หรือปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ขณะที่ผลการตรวจสอบโมเดลสมการโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิง

ประจักษ์ พิจารณาจากค่า p-value ของ χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = .1325$) ค่า CFI, TLI มีค่าเข้าใกล้ 1 (CFI = .998, TLI = .996) ค่า RMSEA, SRMR มีค่าเข้าใกล้ 0 (RMSEA = .031, SRMR = .012) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งหมดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ขณะที่ค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อปัจจัยความสำเร็จ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ .896 มีอิทธิพลทางตรงสูงที่สุด มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ .887 และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .236 ขณะที่ปัจจัยจิตใจ มีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ .263 มีค่าขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .263 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกทุกปัจจัย แสดงให้เห็นว่า หากองค์กรหรือหน่วยงานต้องการพัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุผลสำเร็จจำเป็นต้องพัฒนาโดยการส่งเสริมประเด็นปัจจัยสนับสนุน โดยเฉพาะแนวทางหรือมาตรการด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกันมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพจน์ รุ่งอรุณ (2555) พบว่า การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างวัฒนธรรมองค์กร ทำให้เกิดความเชื่อมั่น ความศรัทธา การยอมรับซึ่งกันและกัน สามารถช่วยลดช่องว่างในการปฏิบัติงาน สามารถโน้มน้าวให้ผู้ปฏิบัติเห็นความสำคัญของนโยบาย และควรจัดทำแผนความก้าวหน้าวิชาชีพ (Career Path) ให้กับผู้ปฏิบัติงานและผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้มองเห็นภาพความสำเร็จ สร้างแรงจูงใจในการทำงานเพื่อบรรลุสู่เป้าหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายพัฒนาครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

องค์ความรู้ใหม่

การยกระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นกุญแจสำคัญในการเสริมสร้าง และพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยได้อ้างอิงทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg และผ่านการทดสอบเชิงสถิติ พบว่า ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ นโยบาย สภาพแวดล้อม และความร่วมมือ มีอิทธิพลสูงสุดต่อความสำเร็จในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ขณะที่ปัจจัยจิตใจ เช่น การยอมรับ ความก้าวหน้า และความรับผิดชอบ มีอิทธิพลเชิงบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยเช่นกัน โมเดลนี้ช่วยให้เห็นแนวทางการออกแบบและจัดการระบบพัฒนาครูที่มีเป้าหมายชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายหรือโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับเขตพื้นที่หรือระดับประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาควรนำข้อมูลเชิงประจักษ์เรื่องปัจจัยสนับสนุน ไปใช้ในการออกแบบนโยบายและโครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น การจัดหาแหล่งเรียนรู้เฉพาะทาง การจัดหาทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับ CEFR และการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ

สถาบันภายนอก แล้วนำไปใช้กับ ครูและบุคลากรในโรงเรียน เพื่อให้สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำข้อค้นพบเกี่ยวกับปัจจัยเชิงใจ ไปใช้ในการ ออกแบบระบบ แรงจูงใจในโรงเรียน เช่น การกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายงาน (Career Path) ที่สอดคล้องกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูครูที่พัฒนาศักยภาพตนเองได้อย่างโดดเด่น เพื่อนำไปใช้กับ ครูในโรงเรียน โดยตรง ส่งผลให้ครูเกิดแรงผลักดันในการพัฒนาทักษะ และเห็นภาพความสำเร็จที่ชัดเจน เป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงานเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการ ปฏิรูปการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- นิพนธ์ ยอดศรี และคณะ. (2566). การพัฒนาครูด้านทักษะภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์สมรรถนะทางวิชาชีพของโรงเรียนในเครือข่ายอำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 24(1), 442-455.
- วรพจน์ รุ่งอรุณ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิศยา เอกวิสัย. (2561). บทบาทของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 7(2), 265-271.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2. (2565). *ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2567*. (อัดสำเนา)
- Bollen, K. A. (1989). *Structural equations with latent variables*. New York : Wiley.
- Byrne, B. M. (2012). *Structural Equation Modeling with Mplus: Basic Concepts, Applications, and Programming*. New York : Routledge.
- Cochran, W.G. (1977). *Sampling Techniques*. (3rd Edition). New York : John Wiley & Sons.
- Fan, X. & Sivo, S. (2005). Sensitivity of fit indexes to misspecified structural or measurement model components: Rationale of two-index strategy revisited. *Structural Equation Modeling*, 12(3), 343-367.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis a Global Perspective*. (7th Ed.). New Jersey : Prentice Hall.
- Herzberg, F. (1959). *The Motivation to Work*. New York : John Wiley & Sons.

- JÖRESKOG, K. G. & SÖRBOM, D. (1993). *Lisrel 8: Structural equations modeling with the SIMPLIS command language*. Chicago : Scientific Software International.
- Kline, R. B. (2016). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*. (4th ed.). New York : Guilford Press.
- Ronna, C.T. & Laurie, C. (2003). Indexes of item-objective congruence for multidimensional items. *International Journal of Testing*, 3(2), 163-171.